

2) was da zergeht, flüssig wird; davon °ता f. nom. abstr.: घेदो विष-
वान्सान्ने यात्यविनायतामिव । चिरेण पथ्यते पक्षो भवेत्पर्युषितोपमः ॥
Verz. d. Oxf. H. 304, a, 14.

विनि m. N. pr. eines Mannes gāṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123. — Vgl. वैलेप.

1. विनि (von सु mit वि) f. das Ausfließen: गात्रेभ्यः नतनस्य VA-
nā. Bṛh. S. 88, 30.

2. विनि (von सु = शु mit वि) s. विशुति.

विमृक्ष (विमृक्ष Padap.) f. Naigh. 4, 2. 30 v. a. Gewässer Nir. 6, 2.
मध्ये पुत्रावो विमृक्ष कृतः RV. 5, 44, 2. वृषा इव रुद्रः सतं विमृक्षः
6, 7, 6. etwa sprossend, austreibend; subst. Schoss, Reis (vgl. Śi. zu der
ersten Stelle).

विमोक्ष (2. वि + मो°) n. eine best. hohe Zahl Vjuy. 179. Mēl. asiat.
4, 638 (hier falschlich विमोक्ष).

1. विस्वर (2. वि + स्वर) m. Misston Pāṇī. 4, 12, 9.

2. विस्वर (wie oben) adj. 1) lautlos: तमस् Kūlikor. in Ind. St. 3, 10.
— 2) missstönend, einen falschen Ton von sich gebend, übel klingend: तूर्य
Vān. Bṛh. S. 46, 62. नृद HARIV. 14761. रव 18899. स्वर R. 3, 51, 23.
गीतमविस्वरम् 1, 3, 60. विस्वरम् adv.: रूराव MBh. 2, 2096. 10, 407. HA-
RIV. 5695. R. 3, 24, 23. 29, 5. 86, 13. अविस्वरम् Mārk. P. 25, 10. — 3)
mit einer falschen Betonung gesprochen Çikṣā 53 in Ind. St. 4, 368.
विस्वरम् adv. MBh. 13, 4576. Kull. zu M. 2, 110.

विक्र in den folgenden comp. = विकल्प.

विक्र m. Luftgeher P. 3, 2, 38, Vārt. 4. Vop. 26, 61. 1) Vogel AK.
2, 5, 32. 3, 4, 20. H. 1316. HALJ. 2, 82. MBh. 1, 1113. 3, 2416. 15668.
R. 2, 52, 2 (49, 2 GORR.). 95. 96, 13 (105, 12 GORR.). 43. 3, 78, 3. 5, 16, 34.
MEGH. 29. Rr. 1, 23. Spr. 2839. 2922. Vān. Bṛh. S. 3, 35. 5, 55. 17, 35.
24, 1. 30, 31. Bṛh. P. 4, 18, 24. मका° KATHS. 26, 26. am Ende eines
adj. comp. (f. छा) R. 2, 59, 12. 3, 29, 12. Spr. (II) 1047. — 2) Pfeil ÇAB-
DAR. im ÇKDr. MBh. 7, 9021. — 3) die Sonne. — 4) der Mond ÇABDAR.
im ÇKDr. — 5) Planet DHAR. im ÇKDr. — 6) Bez. einer best. Constel-
lation, wenn nämlich alle Planeten (ग्रह) im 1ten und 10ten Hause
stehen, Vān. Bṛh. 12, 4, 13.

विक्रालय (विक्र + आ°) m. die Stätte der Vögel, Beiw. des Luft-
raums R. 5, 3, 60.

विक्र m. Luftgeher P. 3, 2, 38, Vārt. 3. 1) Vogel AK. 2, 5, 32. H.
1316. MED. g. 49. HALJ. 2, 82. M. 9, 55. R. 5, 4, 11. 16, 19. 42. 35, 29.
RAGH. 1, 51. Spr. 2231. Vān. Bṛh. S. 15, 3. 17, 26. 28, 13. 30, 7. BRAHMA-
P. in LA. (III) 51, 15. Bṛh. P. 3, 33, 18. 4, 25, 17. Pāṇī. 114, 11. 187,
20. — b) Pfeil MED. ÇABDAR. im ÇKDr. MBh. 8, 3843. — 3) Wolke. —
4) die Sonne. — 5) der Mond ÇABDAR. im ÇKDr. — 6) N. pr. eines
Schlangendāmons MBh. 1, 2152. — Vgl. निर्विक्र.

विक्रक 1) m. Vogel RANTIDVA beim Schol. zu Vāsavad. S. 10. —
2) विक्रिका f. Schulterjoch AK. 2, 10, 30. H. 364. HIR. 163.

विक्राम P. 3, 2, 38, Vārt. 2. Vop. 26, 61. 1) adj. im Luftraum sich
bewegend, den Luftraum durchziehend MBh. 3, 15927. HARIV. 994. R.
7, 15, 37. Mārk. P. 109, 67. — 2) m. a) Vogel AK. 2, 5, 32. H. 1316. HA-
LJ. 2, 82. M. 1, 39. R. 2, 96, 14. 39. 3, 73, 2. Spr. 2060, v. 1. (II). 3326.
Vān. Bṛh. S. 47, 25. 97, 7. KATHS. 26, 37. Pāṇī. 79, 23. HIR. I, 32.

VI. Theil.

विक्रामा f. HARIV. 8709. fg. Am Ende eines adj. comp. (f. छा) MBh. 3,
2668. R. 2, 114, 4 (125, 4 GORR.). 5, 21, 14. RAGH. 9, 36. — b) die Sonne
MBh. 1, 6606. 3, 17120. — c) pl. N. pr. einer Klasse von Göttern unter
dem 11ten Manu VP. 268. Bṛh. P. 8, 13, 26. Mārk. P. 94, 17. fg. —
3) f. छा Schulterjoch HALJ. 4, 73. ÇABDAR. im ÇKDr.

विक्रामिका f. Schulterjoch H. 364, Schol.

विक्राराज m. der König der Vögel d. i. Garuda HALJ. 1, 30.

विक्रगन् m. Vogelstüder, ein Vögel nachstellender Jäger MBh.
12, 5480.

विक्राराति m. der Vögel Feind d. i. Garuda (?) Vān. bei WILSON,
DAÇAK. 93, N. 2.

विक्र f. = वेक्त Uṇādiv. im Śāṅkṣiptas. nach ÇKDr.

विकृति (von कृन् mit वि) f. Verhinderung, Beseitigung Verz. d. Oxf.
H. 256, b, 36. SARVADARÇANAS. 82, 7, 8.

विकृन (wie oben) n. 1) das Schlagen, Töden (वध, किंसा) H. an. 4,
191. fg. MED. n. 208. — 2) das Verhindern (विघ्न) MED. — 3) ein bogen-
förmiges Werkzeug zum Auseinanderspulen von Baumwolle H. 912. H.
an. MED.

विकृत् (wie oben) nom. ag. Zerstörer, Zertheiler: तमसः RV. 4,
173, 5. परकार्य° der eine fremde Sache zu Grunde richtet, — Hinter-
treibt (neben स्वार्थसाधक) Spr. 4503.

विकृत्व्य (wie oben) adj. zu vernichten, zu Grunde zu richten PRAB. 32, 3.

विक्र (von कृ mit वि) m. das Verlegen, Versetzen, Wechseln: कु-
टीर° Spr. (II) 2304. = वियोग ÇKDr. angeblich nach HALJ.; ohne
Zweifel ein verlesenes विकृ.

विक्र (wie oben) n. 1) das Auseinandernehmen, Verbringen an
einen andern Ort, Versetzen (= स्वस्थानादिभ्यामन्यत्र नयनम् Śi. zu
AIT. Br. 4, 3): des Feuers auf die Feuerstellen LIT. 2, 2, 3. 7, 9. Mārk.
P. 16, 37. das Versetzen von Wörtern Ind. St. 3, 30. 69. — 2) das Auf-
reißen, Aufspalten: आस्य° P. 1, 3, 20. — 3) das Hinundhergehen, Be-
wegung, das Lustwandeln SUÇA. 1, 311, 2. Spr. 1956 (II). 4821. Bṛh. P.
10, 31, 10. Pāṇī. 25, 10. पाद° das Gehen, Schreiten P. 1, 3, 41. गदा-
विक्रणेषु das Schwingen der Keule MBh. 7, 597 = 9, 601. — 4) das
Spazierenführen: तत्ती° GORR. 3, 6, 8. — Vgl. अग्रि°.

विकृत् (wie oben) nom. ag. 1) Entwender, Räuber: आध्यादीनाम्
Jān. 2, 26. भार्या° (भार्याभिकृत् MBh. 3, 15761) DRAUP. 8, 46. — 2)
sich einem Vergnügen hingiebt, sich qmüsst RAGH. 16, 72.

विकृष्य (wie oben) adj. s. अविर्कृष्य.

विकृष्य (2. वि + कृष्य) adj. traurig: वक्रा Bṛh. P. 4, 26, 25.

विकृत्क m. von unbekannter Bed. AV. 6, 16, 1.

विकृव (von ऊ = कृ mit वि) m. P. 3, 3, 72. Anrufung RV. 3, 8, 10.
10, 128, 1. 2. AIT. Br. 6, 6.

विकृवीप adj. das Wort विकृv enthaltend KĀT. Ça. 25, 14, 18.

विकृव्य und विकृव्य (von ऊ = कृ mit वि) 1) adj. herbeizurufen,
einzuladen, zu begehren: पुत्रा कि विकृव्यो बभूव RV. 2, 18, 7. श्र्य
सोमो अमुर्तेन विकृव्यः 1, 108, 6. राक्षसो विकृव्यो (VS. und TS. perisp.)
दीदिकीह AV. 2, 6, 4. श्र्यमुयो विकृव्यो यथास्त VS. 8, 46. अद्य देवि
सरस्वति काव्ये विकृव्ये ved. Citat beim Schol. zu P. 8, 1, 73. — 2) m.